

OBRAVNAVA EMISIJSKIH KUPONOV IN TRGOVANJE Z NJIMI Z VIDIKA DDV

Pojasnilo DURS, št. 4230-124/2007, 16. 4. 2007

Davčni zavezanec navaja, da je od Vlade RS za obdobje 2005–2007 brezplačno prejel emisijske kupone in s tem pravico do emisije toplogrednih plinov. Kot imetnik emisijskih kuponov želi to pravico deloma izrabiti oziroma izkoristiti, deloma pa z njo trgovati oziroma jo prodati. Če imetnik emisijskega kupona kupon proda, iz prodanega emisijskega kupona nima nobenih pravic več, saj pravico v celoti prenese na drugega imetnika.

Davčnega zavezanca zanima, **kje in kdaj** nastane obveznost obračuna DDV in kdo ga mora obračunati ter kakšne račune je treba izstaviti ob prodaji emisijskih kuponov:

- slovenskemu kupcu oziroma posredniku,
- kupcu oziroma posredniku s sedežem v Skupnosti,
- kupcu oziroma posredniku s sedežem zunaj Skupnosti.

V zvezi z navedenimi vprašanji pojasnjujemo:

V skladu s 3. členom Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06) se DDV obračuna od opravljanja storitev, ki jih davčni zavezanec opravi pri opravljanju svoje ekonomske dejavnosti na ozemlju Slovenije za plačilo.

Opravljanje storitev je po 14. členu ZDDV-1 vsaka transakcija, ki ni dobava blaga. Opravljanje storitev lahko med drugim vključuje tudi dopustitev dejanja.

V skladu z 32. členom ZDDV-1 pomeni »obdavčljivi dogodek« dogodek, s katerim so izpolnjeni pravni pogoji, potrebni za nastanek obveznosti obračuna DDV. Obveznost obračuna DDV nastane, ko ima davčni organ po zakonu pravico zahtevati davek od osebe, ki ga mora plačati, tudi če je plačilo lahko odloženo. Prvi odstavek 33. člena ZDDV-1 določa, da obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastane, ko je blago dobavljeno ali so storitve opravljene.

V skladu s prvim odstavkom 81. člena ZDDV-1 mora vsak davčni zavezanec zagotoviti, da je izdan račun za dobavo blaga ali storitev, ki jo je opravil drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ter prav tako za druge dobave blaga in storitev, ki jih je opravil na ozemlju Slovenije. V skladu z drugim odstavkom 81. člena ZDDV-1 lahko račun iz prvega odstavka tega člena izda tudi kupec blaga ali naročnik storitev ali tretja oseba v imenu in za račun davčnega zavezanca pod pogoji, ki jih določa Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06) v 136. členu. Obvezne podatke na računu določa 82. člen ZDDV-1.

Kraj opravljanja storitev določa ZDDV-1 v 24. do 30. členu. Kraj, v katerem so obdavčene storitve prodaje investicijskih kuponov, določa ZDDV-1 v prvem odstavku 29. člena, in sicer v točki a, ki se nanaša na kraj opravljanja storitev pri prenosu in odstopu avtorskih pravic, patentov, licenc, blagovnih znamk in podobnih pravic. Navedena določba določa, da se za kraj opravljanja storitev šteje kraj, v katerem ima naročnik sedež svoje dejavnosti ali ima stalno poslovno enoto, za katero je storitev opravljena, oziroma če takega kraja ni, kraj, v katerem ima stalno prebivališče ali običajno prebiva, če se storitve iz prvega odstavka 29. člena opravijo za naročnika s sedežem zunaj Skupnosti ali za davčnega zavezanca s sedežem v drugi državi članici.

Izjemo določa 29. člen pravilnika, ki določa, da se za storitve iz prvega odstavka 29. člena ZDDV-1 šteje, da je:

- kraj opravljenih storitev, ki bi bil v skladu s prvim odstavkom 29. člena ZDDV-1 v Sloveniji, zunaj Skupnosti, če se storitve dejansko uporabijo in uživajo zunaj Skupnosti;
- kraj opravljenih storitev, ki bi bil v skladu s prvim odstavkom 29. člena ZDDV-1 zunaj Skupnosti, v Sloveniji, če se storitve dejansko uporabijo in uživajo v Sloveniji.

Iz navedenega sledi, da mora kupec, če je slovenski davčni zavezanec, DDV obračunati davčni zavezanec, ki emisijske kupone prodaja. Davek obračuna takrat, ko storitev opravi.

Kadar ima kupec sedež v drugi državi članici ali zunaj Skupnosti, se kraj obdavčitve prenese v državo članico, v kateri ima sedež svoje dejavnosti ali ima stalno poslovno enoto, za katero je storitev opravljena, oziroma če takega kraja ni, kraj, v katerem ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.

Ne glede na navedeno pa se v primerih, ko ima kupec sedež zunaj Skupnosti, navedene storitve obdavčijo tam, kjer se dejansko uporabijo in uživajo. Če bi torej imel vaš kupec oziroma naročnik sedež zunaj Skupnosti, storitve pa bi se uporabile in uživale v Sloveniji, bi bile obdavčene v Sloveniji, in nasprotno, če bi imel vaš kupec oziroma naročnik sedež zunaj Skupnosti, storitve pa bi se uporabile in uživale zunaj Skupnosti, bi bile obdavčene zunaj Skupnosti.